

PROP DE VOSALTRES

La festa popular de la Candelera

Estimats diocesans:

El dia dos de febrer l'Església celebra la festa de la Presentació del Senyor al temple. Fa quaranta dies celebràvem, plens d'alegria, la festa del seu Naixement; avui és presentat per Maria i Josep per tal de complir públicament amb la llei, però, sobretot, per a trobar-se amb el poble creient. Els sants ancians Simeó i Anna van anar al temple i el van reconèixer: el primer, va afirmar que ja podia morir i, la segona, després de passar molts anys servint en les activitats del temple, parlava del nen a tots els qui esperaven l'alliberament de Jerusalem. No va ser una trobada casual sinó un fet produït per la seva constant presència i la seva voluntat inequívoca de buscar el Senyor, el Messies anunciat pels profetes.

En aquesta festa es parla més de Crist, com a llum del món, que de la seva Mare, si bé popularment sembla una festa de la Mare de Déu. Celebrem la llum de Crist amb les espelmes que es reparteixen al principi de la celebració de l'Eucaristia a les parròquies i llocs de culte per indicar el camí que tot creient ha de recórrer per trobar la llum de la Veritat. Quan s'encenen les espelmes es percep la claredat d'un recinte encara fosc o en penombra i es comença a caminar al costat de la comunitat per arribar al presbiteri, escoltar la Paraula i trobar-se amb Crist.

Encara que sigui una festa celebrada en totes les parròquies i comunitats de l'Església, avui desitjo informar-vos de dues institucions eclesials, presents

a la nostra diòcesi, que la viuen d'una manera especial: la Vida Consagrada i el moviment apostòlic de Vida Creixent.

Anomenem Vida Consagrada al conjunt d'homes i dones que al llarg dels segles, d'òcils a la crida del Pare, han triat un camí d'especial seguiment de Crist. Com els Apòstols, ho han deixat tot per estar amb Ell al servei de Déu i dels germans i han contribuït a la missió de l'Església amb els múltiples carismes de vida espiritual i apostòlica que l'Esperit Sant ha suscitat en cada moment de la història. Per descomptat, hi ha hagut una persona concreta que s'ha vist revestida d'unes característiques evangèliques i les ha volgut posar al servei de l'Església, que les ha acceptat. L'han seguida unes altres amb el mateix impuls i han creat comunitats de vida i d'oració. Els qualifiquem de fundadors i han de-

dicat la seva missió a l'ensenyament, als serveis de caritat, a les missions, als malalts, als ancians i als presos, a la cultura i a moltes altres accions. Admirem el seu lliurament i agraïm la seva actuació. A la nostra diòcesi hi ha diverses comunitats de vida activa, masculines i femenines, que abracen els diferents aspectes de la pastoral al servei de les parròquies i en centres propis d'ensenyament o d'atenció a malalts i ancians. També comptem amb un monestir de vida contemplativa.

És la seva festa com a consagrats perquè s'acullen al passatge de la vida de Crist en la seva Presentació al temple i en la seva consagració definitiva a la salvació de la humanitat.

També celebren la seva festa els grups del moviment apostòlic de Vida Creixent. Són grups de persones grans que es troben a les parròquies per continuar la seva formació cristiana. L'oració, l'ajuda mútua, la col·laboració amb les activitats parroquials són els caràcters específics de la seva dedicació. A més, estan al servei de la seva família en uns anys no subjectes a una activitat laboral concreta. Durant aquest curs segueixen les orientacions formatives que se centren en un llibre titulat *Primavera en la tardor de la vida*, i es reuneixen habitualment en sessions de treball.

És la seva festa perquè tenen com a referents apostòlics els ancians Simeó i Anna.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Sessió de formació per millorar la dinàmica pastoral

La Casa de l'Església va acollir, el passat 11 de gener, la primera sessió de l'itinerari de formació previst per a aquest 2025, en la línia del que va demanar l'Assemblea Diocesana del passat mes de maig, amb l'objectiu de promoure un canvi en la dinàmica de realitzar la pastoral en la diòcesi. La trobada va comptar amb una notable participació d'un centenar de persones de tots els àmbits de la vida pastoral de la diòcesi: preveres

i laics que participen en les parròquies, en els consells de pastoral, catequistes i militants de moviments, entre altres.

En aquesta primera sessió es va tractar la vocació baptismal, acompanyada de la reflexió del pare Joan Badia sobre el baptisme, un treball de grup, es va poder escoltar el testimoni d'una animadora de comunitat i es va analitzar la vida comunitària i les diverses realitats de la diòcesi.

CERCA DE VOSOTROS

La popular festa de la Candelaria

Queridos diocesanos:

El día dos de febrero la Iglesia celebra la fiesta de la Presentación del Señor en el templo. Hace cuarenta días celebrábamos, llenos de alegría, la fiesta de su Nacimiento; hoy es presentado por María y José para cumplir públicamente con la ley, pero en realidad para encontrarse con el pueblo creyente. Los santos ancianos Simeón y Ana acudieron al templo y lo reconocieron afirmando el primero que ya podía morir y la segunda, tras pasar muchos años sirviendo en las actividades del templo, hablaba del niño a todos los que aguardaban la liberación de Jerusalén. No fue un encuentro casual sino un hecho producido por su constante presencia y su voluntad inequívoca de buscar al Señor, el Mesías anunciado por los profetas.

En esta fiesta se habla más de Cristo, como luz del mundo, que de su Madre, aunque parezca popularmente una fiesta de la Virgen María. De la luz de Cristo a las candelas que se reparten al principio de la celebración de la Eucaristía en las parroquias y lugares de culto para indicar el camino que todo creyente debe recorrer para encontrar la luz de la Verdad. Cuando se encienden las candelas se percibe la claridad de un recinto todavía oscuro o en penumbra y se empieza a caminar junto a la comunidad para llegar al presbiterio, escuchar la Palabra y encontrarse con Cristo.

Es una fiesta celebrada por todas las parroquias y comunidades de la Iglesia pero hoy deseo dar información de dos instituciones eclesiales, presentes en nuestra diócesis, que la celebran de un modo especial: la Vida Consagrada y el movimiento apostólico de Vida Creixent.

Se dice de la Vida Consagrada al conjunto de hombres y mujeres que a lo largo de los siglos, dóciles a la llamada del Padre, han elegido un camino de especial seguimiento de Cristo. Como los Apóstoles, han dejado todo para estar con Él al servicio de Dios y de los hermanos y han contribuido a la misión de la Iglesia con los múltiples carismas de vida espiritual y apostólica que el Espíritu Santo ha suscitado en cada momento de la historia. Desde luego ha habido una persona en concreto que se ha visto adornado de unas características evangélicas y las ha querido poner al servicio de la Iglesia que las ha aceptado. Le han seguido otros con el mismo impulso y han creado comunidades de vida y de oración. Les llamamos fundadores que han dedicado su misión a la enseñanza, a los servicios de caridad, a las misiones, a los enfermos, a los ancianos o a los presos, a la cultura y a otras muchas acciones. Nosotros admiramos su entrega y agradecemos su actuación. En nuestra diócesis hay varias comunidades de vida activa, masculinas y femeninas, que cubren los diversos aspectos de la pastoral al servicio de las parroquias o en centros propios de enseñanza o de atención a enfermos o ancianos. También contamos con un monasterio de vida contemplativa.

Es su fiesta como consagrados porque se acogen al pasaje de la vida de Cristo en su Presentación en el templo o en su consagración definitiva a la salvación de la humanidad.

También celebran su fiesta los grupos que conforman el movimiento apostólico de Vida Creixent. Son grupos formados por personas de una determinada edad que se reúnen en las parroquias para continuar su formación cristiana. La oración, la ayuda entre ellos, la colaboración con las actividades parroquiales son los caracteres específicos de su dedicación. Además están al servicio de su familia en unos años no sujetos a una actividad laboral concreta. Durante este curso siguen las orientaciones formativas que se centran en un libro titulado *Primavera en la tardor de la vida*, reuniéndose en habituales sesiones de trabajo.

Es su fiesta por tener como referentes apostólicos a los ancianos Simeón y Ana.

Pidamos Dios por todos ellos. Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Els pessebristes lliuren els premis del seu concurs

L'Agrupació Llerdenca de Pessebristes va tancar, el 12 de gener a l'Auditori Enric Granados, el Cicle de Nadal 2024 en un acte al qual va assistir el bisbe Salvador, que va agrair a l'Agrupació el seu treball per enaltir el pessebre, alhora que va convidar tothom a veure Jesús en el Naixement i a seguir el seu missatge. L'acte va servir també per lliurar els premis del Concurs de Pessebres. El president dels pessebristes, Jordi Curcó, va subratllar la gran participació i la qualitat de les obres presentades, al mateix temps que va subratllar l'èxit de participació dels diferents actes i exposicions organitzades durant aquestes passades festes.

Entre els premiats en les diferents categories destaca el Premi Absolut per a Virgilio del Olmo, autor del pessebre monumental de la Parròquia de Sant Pau de la Mariola. Altres nou parròquies de Lleida han estat premiades: Sant Salvador de Pardinyes, La Sagrada Família, Montserrat, Santa Teresina, Santa Teresa Jornet, Sant Llorenç, La Mercè, el Carme i l'Acadèmia Mariana.

També es va fer un reconeixement especial a tres pessebres vivents de Lleida. El de l'Associació l'Hangar del barri dels Magraners, per la seva recuperació

després de sis anys d'aturada, el Col·legi Claver i la Unitat Pastoral del Carme i Sant Joan.

La cloenda de l'acte va anar a càrrec de la Coral Vaillets de l'Orfeó Lleidatà, dirigida per Esther Lara.

Cicle de xerrades sobre el Concili Vaticà II

L'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida (IREL) ha preparat un petit cicle de xerrades sobre els documents més importants del Concili Vaticà II, coincidint amb el Jubileu que el papa Francesc ha convocat per a aquest 2025. El curs es va iniciar el dijous 30 de gener, amb una ponència del bisbe Salvador. La coordinadora del curs és Mar Pérez i, a banda del bisbe Salvador, també actuaran com a ponents la pròpia Mar Pérez, Adelaide Baracco Colombo i Xavier Navarro. Les dates de les properes tres sessions són el 27 de febrer, el 27 de març i el 24 d'abril, de 18 a 19 h. Els interessats han de formalitzar la inscripció, però també es poden matricular com a oients amb reducció del preu.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

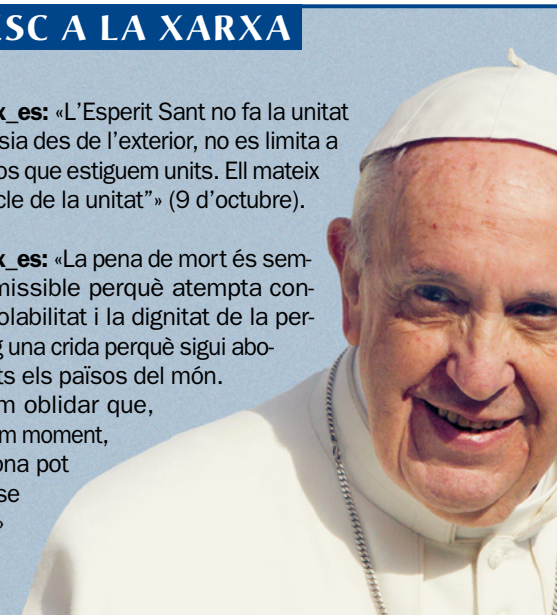

@Pontifex_es: «L'Església és sempre Església dels pobres d'esperit i dels pecadors que busquen el perdó, i no sols dels justos i dels sants; és més, és dels justos i dels sants que es reconeixen pobres i pecadors» (1 d'octubre).

@Pontifex_es: «Qui, amb arrogància, pretén tenir el dret exclusiu sobre la veu del Senyor, no és capaç d'escoltar-la (Mc 9,38-39). Tota paraula ha de ser acollida amb gratitud i amb senzillesa, per a convertir-se en ressò del que Déu ha donat en benefici dels germans (Mt 10,7-8)» (5 d'octubre).

@Pontifex_es: «L'Esperit Sant no fa la unitat de l'Església des de l'exterior, no es limita a ordenar-nos que estiguem units. Ell mateix és el "vinde de la unitat"» (9 d'octubre).

@Pontifex_es: «La pena de mort és sempre inadmissible perquè atempta contra la inviolabilitat i la dignitat de la persona. Faig una crida perquè sigui abolida en tots els països del món. No podem oblidar que, fins a l'últim moment, una persona pot convertir-se i canviar» (10 d'octubre).

Carme Ruscalleda lloa els pagesos en el pregó de Sant Antoni

Carme Ruscalleda, primera xef de Catalunya en aconseguir tres estrelles Michelin, va ser la pregonera de la festivitat de Sant Antoni Abat a Lleida el passat 11 de gener. La cuinera va fer un clam a favor de la pagesia. «La pagesia és vida», va afirmar de forma vehement. Ruscalleda va destacar també el «poder» de Catalunya, donat que aquest any és la Regió Mundial de la Gastronomia. «Som un país desitjat pel clima, l'art i la cuina. No podem per-

dre aquesta herència», va reivindicar.

El paer en cap, Fèlix Larrosa, va prendre el relleu de la xef de Sant Pol de Mar, agraint-li les paraules, i també va realçar la importància de l'Horta «que combina la tradició, la innovació, la resistència i la sostenibilitat».

Com és costum, els actes a l'entorn de la festa de Sant Antoni Abat van continuar amb la tradicional missa a l'església de la Sang i la benedicció dels animals el dia 17 de ge-

ner, i l'endemà, dissabte, amb la celebració dels Tres Tombs pels carrers de Lleida.

Cinquè recés d'Emaús de la parròquia de la Mercè

La parròquia de la Mare de Déu de la Mercè de Lleida organitza un recés del 14 al 16 de febrer a Balaguer. Es tracta de la cinquena edició del Recés d'Emaús i està adreçat a homes que vulguin reconnectar amb la seva espiritualitat.

El recés tindrà lloc a l'Hotel Santuari de Balaguer. Es tracta d'un retir que té lloc anualment i que és promogut per laics i guiat per sa-

cerdots, que ofereix un espai de desconexió de les preocupacions diàries i facilita la reconexió així com la trobada personal amb Crist.

Per informació i reserves, podeu contactar amb José Antonio (tel. 626 867 388), Manel (tel. 629 178 660) o Xavier (tel. 698 920 810) o per correu electrònic a l'adreça:

retiroemauslleida@gmail.com

Curs «Deixa't trobar per Ell»

La Delegació d'Apostolat seglar i la Unitat Pastoral Pilar-Magdalena convoquen la quarta edició del curs «Deixa't trobar per Ell i eixampla la teva tenda», una formació sobre el Primer anunci de la fe cristiana. Cada sessió començarà sopant, continuarà escoltant un testimoni diferent cada setmana i acabarà dialogant en petits grups.

Aquesta iniciativa està adreçada a les persones que volen fer un nou pas en la seva vida, desitgen conèixer i dialogar amb calidesa amb altres persones, i aspiren a deixar-se trobar per Jesús. El curs comença el proper dijous 6 de febrer.

REFLEXIONS

Autoconeixement (I)

Conèixer-se a si mateix és visitar un espai ignot que no sabem el que ens depara. Això ens genera tota mena d'incerteses, perquè a l'hora de posar el peu, volem saber si el terra és ferm o hi ha un pou. Quan, finalment, hem estat capaços de silenciar les veus que ressonen en el nostre interior i que provenen de fora, què queda? la pròpia veu o un silenci eixordador?

Capbussar-se és un verb meravellós que indica perfectament el que hom experimenta quan inicia el difícil camí cap al coneixement de si mateix. Quan ens llencem al mar i ens capbussem, experimentem silenci, però també certa ingravidesa. Les veus i els sorolls de fora són esmorteïts pel mar. De fet, flotem, perdem els punts de referència, és com un petit retorn a l'úter matern.

Ens sentim sostinguts per l'aigua, però, a la vegada, també llençats. No toquem terra ferma, podem adoptar formes diferents amb el nostre cos. Un cop sota l'aigua, veiem paisatges que no es veuen des de fora, que solament s'intueixen si l'aigua és clara i transparent. Al cap d'una estona, però, hem de sortir a la superfície, per agafar, de nou, aire i capbussar-nos una altra vegada.

Aquest exercici d'autoconeixement és, de bell antuvi, inquietant, perquè et converteixes en un estrany per a tu mateix. Això és, en essència, l'hospitalitat: acollir l'altre-estrany en la pròpia casa. El problema és quan l'estrany ets tu mateix.

Saps qui ets de portes enfora; el paper que t'ha tocat jugar en el gran teatre del món; els altres et poden caracteritzar psicològicament, socialment i culturalment, també poden fer un retrat físic de qui ets i també saben quin rol fas en la societat, però tot això té molt poc a veure amb el que et trobes a dins quan et capbusses.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

3. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [He 11,32-40 / SI 30 / Mc 5,1-20]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i mr. (s. IV), invocat pel mal de coll; sant Anscari (Òscar), bisbe d'Hamburg (†865), originari de les Gàl·lies i evangelitzador d'Escandinàvia; santa Claudina Thévenet, vg. fund. rel. Jesús-Maria (RJM); sant Francesc Blanco i companys, mrs. al Japó; beat Esteve Bellesini, prev. agustinià; beat Joaquim de Siena, rel. servita; beata M. Ana River, rel. germanes de la Presentació de Maria; beata Josefina Nicoli, vg., rel. congregació de la Missió i Filles de la Caritat; beat Nicolau Saggió de Longobardi, rel. PP. Mínims.

4. ■ Dimarts [He 12,1-4 / SI 21 / Mc 5,21-43]. Sant Andreu Corsini (†1373), bisbe (carmelità); sant Joan de Brito, prev., i beats Rodolf Acqua viva, prev., i companys, Francesc Pacheco, Carles Spínola, prevs., i companys, Jaume Berthieu, prev., i Lleó-Ignasi Magín, prev., i companys, jesuïtes, mrs.; sant Gilbert (1083-1189), monjo anglès i fund.; santa Joana de Valois (†1505), princesa francesa i fund.; santa Caterina de Ricci, vg. dominicana; sant Josep de Leonessa, prev. caputxí.

5. ■ Dimecres [He 12,4-7.11-15 / SI 102 / Mc 6,1-6]. Santa Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. III), patrona de

les dones d'Aragó; santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.

6. ■ Dijous [He 12,18-19.21-24 / SI 47 / Mc 6,7-13]. Sant Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys (franciscans, jesuïtes i laics), mrs. a Nagasaki (Japó, 1597); sants Pere Baptista, Martí de l'Ascensió i Francesc de Sant Miquel, mrs.; santa Dorotea, vg. i mr. a Capadòcia, patrona dels floricultors; sant Amand, bisbe; festa del Sant Misteri de Cervera.

7. ■ Divendres [He 13,1-8 / SI 26 / Mc 6,14-29]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Juliana, viuda.

8. ■ Dissabte [He 13,15-17.20-21 / SI 22 / Mc 6,30-34]. Sant Jeroni Emilian (Venècia, 1486 - Somasca, 1537), prev. fund. dels somascos; santa Elisenda, vg.; santa Josefina Bakhta, vg.

9. ■ Diumenge vinent, V de durant l'any (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Is 6,1-2a.3-8 / SI 137 / 1Co 15,1-11 (o bé, més breu: 15,3-8.11) / Lc 5,1-11]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, màrtir; sant Miquel Febres, religiós de La Salle; santa Apol·lònia, verge d'Alexandria i màrtir (249), patrona dels odontòlegs i els ortodontistes.

La Presentació del Senyor (C)

COMENTARI

«Els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor»

A vui és una festa litúrgica que té també un caire popular que, de vegades, pot obscurir una mica el seu sentit més profund. Celebrem la Presentació de Jesús al temple com a fill primer d'acord amb el que indicava la Llei de Moisès. La presentació dels primogènits recorda l'alliberament d'Egipte. El faraó deixa marxar els hebreus quan moren els primogènits. Ens crida l'atenció que cinc vegades es digui que els pares de Jesús van complir el que ordenava la Llei del Senyor; van ser obedients a la voluntat de Déu. Destaquem també les paraules de Simeó: *Els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles*. Explicita el missatge de l'Epifania. Sí, Jesús és glòria d'Israel el vostre poble, però també és llum que es reveli a les nacions. És el Senyor de l'univers que es presenta al temple com diu Malaquies. Ve a purificar el seu poble, sobretot els sacerdots, de manera que oferiran al Senyor una oblatió digna perquè el Senyor ha purificat els descendents de Leví. La gran ofrena que oferim ara és el mateix Jesucrist, l'única oblatió digna, l'única agradable al Senyor. Però Simeó també adverteix que, malgrat tot, Jesús no serà acceptat per tothom: *Aquest noi serà motiu que molts caiguin a Israel i molts d'altres s'alcin; serà una senyera combatuda: uns el seguiran i d'altres l'atacaran*. I això també afectarà directament Maria, deixeble del Crist: *A tu mateixa una espasa et traspasarà l'ànima*. Ser seguidora de Jesús suposa passar per la mateixa oposició que experimentarà ell. Però no tinguem por, ens diu la carta als hebreus: *Jesús s'ha emparentat amb nosaltres per poder destituir amb la seva mort el diable, i així fer-nos lliures ja que sotmesos com estàvem al temor de la mort, érem esclaus tota la vida. Ell ha passat la prova del sofriment per confortar els altres que són provats*. Jesús ens ha alliberat de la por, de la mort, del sofriment: ell ha passat al davant i ens ha fet lliures. Hem de ser llum per al món, com Crist ni que sigui una llum petita com les candeles de les nostres mans.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura de la profecia de Malaquies (Ml 3,1-4)

Això diu el Senyor: «Jo envio el meu missatger perquè prepari el camí davant meu, i tot seguit el Senyor que vosaltres busqueu, l'àngel de l'aliança que desitgeu, entrarà al seu temple». Ja ve, diu el Senyor de l'univers. Qui resistirà el dia de la seva arribada? Qui es mantindrà dret quan ell aparegui? Perquè serà com el foc del fonedor i com el sabó de fer bugada: s'asseurà a fondre i a depurar la plata, purificarà els descendents de Leví, els refinarà com la plata, i l'or. Des d'aleshores oferiran al Senyor una oblatió digna, i les oblacions de Judà i de Jerusalem seran agradables al Senyor com ho eren abans, com en els temps antics.

► Salm responsorial (23)

R. El Senyor és el rei de la glòria.

► Lectura de la carta als cristians hebreus (He 2,14-18)

Els fills d'una família són d'una mateixa sang. Per això Jesús s'ha emparentat amb nosaltres per poder destituir amb la seva mort el diable, que tenia el domini de la mort, i així fer-nos lliures, ja que, sotmesos com estàvem al temor de la mort, érem esclaus tota la vida. Noteu que ell no ha vingut per ajudar els àngels, sinó els descendents d'Abraham. Per això calia que es fes en tot semblant als germans, i així pogués ser un gran sacerdot compassiu i acreditat davant Déu per expiar els pecats del poble. Perquè, després que ell mateix ha passat la prova del sofriment, pot confortar els altres que són provats.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 2,22-40)

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació d'ells, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor, complint el que prescriu la Llei, que tot noi fill primer sigui consagrat al Senyor. També havien d'ofrir en sacrifici «un parell de tórtres o dos colomins», com diu la Llei del Senyor. Hi havia llavors a Jerusalem un home que es deia Simeó. Era un home just i pietós que esperava l'hora en què Israel seria consolada, i tenia en ell l'Esperit Sant. En una revelació, l'Esperit Sant li havia promès que no moriria sense haver vist el Messies del Senyor. Anà, doncs, al temple, guià per l'Esperit, i quan els pares entraven amb el nen Jesús, per complir amb ell el que era costum segons la Llei, Simeó el prengué en braços i beneí Déu dient: «Ara, Senyor, deixeu que el vostre servent se'n vagi en pau, com li heu promès. Els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el vostre poble».

El seu pare i la seva mare estaven meravellats d'això que es deia d'ell. Simeó va beneir-los i digué a Maria, la seva mare: «Aquest noi serà motiu que molts caiguin a Israel i molts d'altres s'alcin; serà una senyera combatuda, i a tu mateixa una espasa et traspasarà l'ànima; així es revelaran els sentiments amagats als cors de molts».

Hi havia també una profetessa, Anna, filla de Fanuel, de la tribu d'Aser. Era d'edat molt avançada: havia viscut set anys amb el seu marit, però havia quedat viuda fins aleshores, als vuitanta-quatre anys. Mai no es movia del temple, dedicada nit i dia al culte de Déu amb dejunis i oracions. Ella, doncs, que es trobava allà a la mateixa hora, donava gràcies a Déu i parlava del nen a tots els qui esperaven el temps en què Jerusalem seria redimida.

Quan hagueren complert tot el que ordenava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Nazaret. El noi creixia i es feia fort, era entenimentat i Déu li havia donat el seu favor.

► Lectura del libro del profeta Malaquías (Mal 3,1-4)

Esto dice el Señor: «Voy a enviar a mi mensajero para que prepare el camino ante mí. De repente llegará a su santuario el Señor a quien vosotros andáis buscando; y el mensajero de la alianza en quien os regocijáis, mirad que está llegando, dice el Señor del universo. ¿Quién resistirá el día de su llegada?, ¿Quién se mantendrá en pie ante su mirada? Pues es como fuego de fundidor, como lejía de lavadero. Se sentará como fundidor que refina la plata; refinará a los levitas y los acrisolará como oro y plata, y el Señor recibirá ofrenda y oblación justas. Entonces agradará al Señor la ofrenda de Judá y de Jerusalén, como en tiempos pasados, como antaño».

► Salmo responsorial (23)

R. El Señor, Dios del universo, él es el Rey de la gloria.

► Lectura de la carta de los cristianos a los hebreos (Heb 2,14-18)

Lo mismo que los hijos participan de la carne y de la sangre, así también participó Jesús de nuestra carne y sangre, para aniquilar mediante la muerte al señor de la muerte, es decir, al diablo, y liberar a cuantos, por miedo a la muerte, pasaban la vida entera como esclavos. Notad que tiende una mano a los hijos de Abraham, no a los ángeles. Por eso tenía que parecerse en todo a sus hermanos, para ser sumo sacerdote misericordioso y fiel en lo que a Dios se refiere, y expiar los pecados del pueblo. Pues, por el hecho de haber padecido sufriendo la tentación, puede auxiliar a los que son tentados.

► Lectura del Evangelio según san Lucas (Lc 2,22-40)

Cuando se cumplieron los días de la purificación, según la ley de Moisés, los padres de Jesús lo llevaron a Jerusalén para presentarlo al Señor, de acuerdo con lo escrito en la ley del Señor: «Todo varón primogénito será consagrado al Señor», y para entregar la oblación, como dice la ley del Señor: «un par de tórtolas o dos pichones». Había entonces en Jerusalén un hombre llamado Simeón, hombre justo y piadoso, que aguardaba el consuelo de Israel; y el Espíritu Santo estaba con él. Le había sido revelado por el Espíritu Santo que no vería la muerte antes de ver al Mesías del Señor. Impulsado por el Espíritu, fue al templo. Y cuando entraban con el niño Jesús sus padres para cumplir con él lo acostumbrado según la ley, Simeón lo tomó en brazos y bendijo a Dios diciendo: «Ahora, Señor, según tu promesa, puedes dejar a tu siervo irse en paz. Porque mis ojos han visto a tu Salvador, a quien has presentado ante todos los pueblos: luz para alumbrar a las naciones y gloria de tu pueblo Israel».

Su padre y su madre estaban admirados por lo que se decía del niño. Simeón los bendijo y dijo a María, su madre: «Este ha sido puesto para que muchos en Israel caigan y se levanten; y será como un signo de contradicción —y a ti misma una espada te traspasará el alma—, para que se pongan de manifiesto los pensamientos de muchos corazones».

Había también una profetisa, Ana, hija de Fanuel, de la tribu de Aser, ya muy avanzada en años. De joven había vivido siete años casada, y luego viuda hasta los ochenta y cuatro; no se apartaba del templo, sirviendo a Dios con ayunos y oraciones noche y día. Presentándose en aquel momento, alababa también a Dios y hablaba del niño a todos los que aguardaban la liberación de Jerusalén.

Y, cuando cumplieron todo lo que prescribía la ley del Señor, se volvieron a Galilea, a su ciudad de Nazaret. El niño, por su parte, iba creciendo y robusteciéndose, lleno de sabiduría; y la gracia de Dios estaba con él.